

[Miljøministeren]

nernes styrelse kan træffe beslutning om § 6-redegørelsens indhold og form, og kommunalbestyrelsen må være berettiget til at afvise evt. mindretalsforslag, f.eks. fordi flertallet finder, at de af et mindretal nævnte muligheder for kommunens fortsatte udvikling ud fra realistiske betragtninger ikke findes gennemførlige ud fra de eksisterende forhold.

På grundlag af de foran givne oplysninger om folketingets forudsætninger om mindretallets ret til at komme til orde i § 6-redegørelsen vil det efter planstyrelsens opfattelse stride mod de intentioner, der ligger bag loven, hvis flertallet hindrer eventuelle mindretal i at komme til orde i § 6-redegørelsen, i hvert fald hvis flertallet ikke mener på forhånd at kunne afvise mindretalenes forslag som urealistiske ud fra de eksisterende forhold.

Kommuneplanloven indeholder som tidligere nævnt ingen bestemmelser om mindretals ret til at komme til orde i § 6-redegørelsen og heller ingen bestemmelser om, under hvilken form eventuelle mindretalsudtalelser, hvis kommunalbestyrelsen beslutter sig til at offentliggøre mindretalsudtalelser, skal offentliggøres. Planstyrelsen mener på dette grundlag ikke at kunne kritisere en kommunalbestyrelses beslutning om, at eventuelle mindretalsudtalelser og mindretalsforslag skal offentliggøres i et særligt bilag. Af hensyn til den offentlige debat vil det efter planstyrelsens opfattelse være hensigtsmæssigt, at et sådant bilag offentliggøres samtidig med § 6-redegørelsen, og at § 6-redegørelsen indeholder oplysning om, at mindretalsudtalelser og mindretalsforslag samtidig offentliggøres i et særligt bilag.

Kommuneplanloven indeholder heller ikke bestemmelser om, at § 6-redegørelsen skal ledsages af tegningsmateriale. Efter planstyrelsens opfattelse vil det for at lette befolkningens muligheder for at deltage i debatten om det forestående planlægningsarbejde være hensigtsmæssigt, at § 6-redegørelsen og herunder evt. mindretalsforslag i fornødent omfang ledsages af oplysende tegningsmateriale. Afgørelsen af, om og i bekræftende fald i hvilket omfang § 6-redegørelsen og eventuelle mindretalsforslag skal ledsages af tegningsmateriale, må imidlertid træffes af kommunalbestyrelsen.

Spm. nr. 349

Til *undervisningsministeren* (31/1 80) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Kan ministeren fremlægge argumenter, der beviser, at den hårdt arbejdende skatteborger over skatten skal være med til at betale for ansættelsen ved Odense universitet af: 1 undervisningsassistent i »Mandesocialisation«, 1 undervisningsassistent i »Udviklingstendenser inden for dansk TV i 1970'erne«, 1 undervisningsassistent i »Danske kalkmalerier«, 1 undervisningsassistent i »Introduktion til den nye socialisationsteori« og 1 undervisningsassistent i »Kvindelitteratur de sidste 10 år«?»

Begrundelse

I Magisterbladet 20. januar 1980 ønskes ovennævnte stillinger besat ved Odense universitet under forudsætning af fornøden bevilling.

Da en sådan bevilling ikke forekommer indlysende, er spørgsmålet stillet.

Besvarelse (7/2 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Efter lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner (lov nr. 362 af 13. juni 1973 som ændret ved lov nr. 328 af 10. juni 1976) er det universitetet selv, der – inden for rammerne af uddannelsesbekendtgørelser, eksamensordninger, bevillinger og ansættelsesregler – træffer beslutning om de konkrete undervisningstilbud og sørger for undervisere til deres gennemførelse.

Ministeriet bevilger ikke penge direkte til enkelte undervisningstilbud af den omhandlede karakter. Institutionerne får en samlet sum til aflønning af timelønnede lærere, og denne sum fordeles af institutionen selv til de forskellige fagområder. Det må derfor være denne interne fordeling, der er tænkt på, når der i opslaget tales om »fornøden bevilling«.

Spm. nr. 350

Til *landbrugsministeren* (31/1 80) af:

Bollmann (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at man definitivt har opgivet tanken om at begrænse landbrugets likviditet gennem en afkortning af